

Una historia de amor y deseo / Une histoire d'amour et de désir

Direcció: Leyla Bouzid

Cinema de la Mediterrània i del Llevant

Països: Tunísia, França (2021)



Guió Leyla Bouzid, Marie-Sophie Chambon **Música** Lucas Gaudin **Fotografia** Sébastien Goepfert **Interpretació** Sami Outalballi, Zbeida Belhajamor, Diong-Kéba Tacu, Aurélie Petit, Mahia Zrouki, Bellamine Abdelmalek, Mathilde Lamusse, Samir El Hakim, Khemissa Zarouel, Sofia Lesaffre **Durada** 102 min **Gènere** Drama **Llengües** Francès i àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

L'Ahmed, un jove de 18 anys, francès d'origen algerià, coneix la Farah, una noia tunisiana. Alhora descobreix una col·lecció de literatura àrab sensual. Quan s'enamora de la Farah, farà tot el possible per resistir a la temptació. (FilmAffinity)

Crítica

15/07/2021 – CANES 2021 - En el seu segon llargmetratge, d'aparença senzilla però realment original, Leyla Bouzid explora els turments del desig autocensurat i els dubtes d'un jove

"Dona'm la mà, que la posaré al cor; llavors me n'aniré". L'amor sempre és bonic quan s'expressa a través de la poesia, però als 18 anys el cos també està despertant i buscant quelcom que encara no coneix. Només cal fer el salt... Aquest és el controvertit estat en què es troba el protagonista d'*Una historia de amor y deseo*. El segon llargmetratge de **Leyla Bouzid** (descoberta amb la pel·lícula *As I Open My Eyes*, a la Giornate degli Autori de Venècia, l'any 2015) es projecta fora de concurs i tanca la 60a Setmana de la Crítica del 74è Festival de Canes. La controvèrsia interna del protagonista també és un tema de classe social, ja que ell es qüestiona el seu dret a estudiar literatura a la Universitat de París. El jove de la *banlieue*, que va créixer vivint segons un conjunt de regles completament diferents, busca el seu lloc a la societat i un equilibri entre les diferents cultures a les quals pertany.

"Les paraules no mosseguen". L'Ahmed (**Sami Outalballi**) fa els seus primers passos a la universitat, a la Sorbona. Apassionat de la literatura, allà descobreix, amb sorpresa avergonyida (ell és un jove molt tímid), un patrimoni àrab molt ric i marcat per un erotisme intens (des d'*Ibn 'Arabî* fins a *The Perfumed Garden*). Allà també és on coneix la Farah (**Zbeida Belhajamor**), una noia tunisiana molt dinàmica que vol estudiar, però també explorar París, sortir i divertir-se. Molt atret per ella, l'Ahmed s'ofereix a fer-li de guia, però en realitat, per a ell també tot és completament nou, ja que encara viu a la *banlieue* on els seus amics el retornen regularment cap a la cultura del barri ("si ni tan sols saps què passa al districte, la teva reputació està a la corda fluixa i la meva també"), que és molt restrictiva pel que fa a la llibertat de les dones joves i al comportament de la gent amb elles. Resistint als seus propis impulsos, està compromès amb la Farah en un duet ple de confusió, de moviments endavant irresistibles i de forts retrocessos quan arriba el moment d'actuar. Aquesta tensió i aquesta por a allò desconegut afebleixen el seu desig de continuar els seus estudis ("Aquí no hi ha espai per a persones com jo – has de lluitar una mica més que això; la teva actitud tranquil·litza totes les persones que desitgen el teu fracàs").

A través d'una història senzilla i intel·ligent, Leyla Bouzid aconsegueix a *Una historia de amor y deseo* bordar tota la complexitat de les turbulències que succeeixen dins els cossos i les ments. Un retrat de la fam de la joventut que ressona intensament, ja que reflecteix les aspiracions autocensurades de les persones que viuen als suburbis, on la qüestió de la sexualitat també es basa en regles no expressades. Interpretada per un parell d'actors, molt ben escollits i amb molt de caràcter, la pel·lícula amaga, sota la seva aparença d'una història clàssica sobre la majoria d'edat, una gran originalitat i el tractament de diversos temes socials en la intersecció entre l'instint i la reflexió i entre la repressió i l'alliberament. Perquè davant la pregunta del poeta: "Es pot consumir l'amor pur? Ha de ser-ho?", la vida ofereix naturalment les seves pròpies respostes.